

Nr 25.

Av herr **Brädefors m. fl.**, om *provisoriskt pensionstillägg åt pensionerade statstjänstemän och arbetare i statens tjänst.*

I anledning av ett flertal motioner beslutade 1938 års riksdag att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville, i huvudsaklig överensstämmelse med bankoutskottets utlåtande, låta verkställa utredning och till 1939 års riksdag inkomma med förslag till provisorisk pensionsförstärkning för statens pensionärer. Bankoutskottets motivering, vilken godkändes av riksdagen, slog fast att otvivelaktigt har behovet av en pensionsförbättring för statens pensionärer under de senare åren allt mera gjort sig gällande samt att de skäl, som föranlett tidigare beslutet om en provisorisk avlöningsförstärkning för statstjänstemännen, torde med fog kunna åberopas till stöd för beviljande av en provisorisk förstärkning jämväl av nu utgående statspensioner. Pensionärerna, som hade väntat att redan 1938 års riksdag hade tillmötesgått dem i deras krav på en rättvis och välbehövlig pensionsförstärkning, tröstade sig med att åtminstone vid 1939 års riksdag få sitt ekonomiska läge något förbättrat. Nu har emellertid pensionerade statstjänarnas förbundsstyrelse, vid en uppvaktning hos regeringen i december månad, fått besked om att utredningen icke blir färdig så tidigt att ärendet kan läggas fram till 1939 års riksdag. Pensionärerna få således vänta ytterligare ett år på pensionsförstärkningen, därest icke årets riksdag beviljar dem en extra pensionsförstärkning i väntan på utredningsresultatet och därav föranledda riksdagsbeslut i ärendet. Det skönjes icke heller någon nedgång i prisläget för livsförnödenheterna, som skulle kunna ge pensionärernas otillräckliga pensioner någon större köpkraft, utan snarare är motsatsen överensstämmande med verkligheten.

Det kan väl icke anses den demokratiska staten värdigt att låta gamla statens trotjänare vänta och lida år efter år även sedan riksdagen har erkänt, att deras pensioner äro otillräckliga och i behov av justering uppåt. Det är därför vi anse, att årets riksdag bör, i avvaktan på utredningsresultat och därav föranledd pensionsreglering, bevilja alla statens pensionärer provisorisk pensionsförstärkning från den 1 januari 1939 och till dess den nya pensionsregleringen träder i kraft.

Sedan dyrortsgruppering genomförts beträffande folkpensionerna, torde man kunna förutsätta, att även de statsanställdas pensioner komma att dyrortsgraderas. Vi äro principiellt av den uppfattningen, att en sådan gradering bör överensstämma med den dyrortsindelning, som fr. o. m. den 1 juli innevarande år kommer att gälla för de statsanställdas löner. Då emellertid utredningen om de statsanställdas pensioner ännu icke är färdig, inskränka vi oss till att för det provisorium vi här föreslå förorda den för folkpensioneringen gällande dyrortsindelningen.

Under åberopande av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, i avvaktan på en mera allmän och definitiv reglering av nu gällande bestämmelser rörande pensionering av statens tjänstemän och arbetare i statens tjänst, däri inbegripet jämväl med pension redan avgångna sådana, tilldela samtliga pensionerade statstjänstemän och arbetare i statens tjänst ett provisoriskt pensionstilllägg att, räknat från och med den 1 januari 1939 och intill dess nya bestämmelser rörande ifrågavarande pensionsväsande kunna varda beslutade och träda i kraft, utgå med 180 kronor till pensionär boende inom ortsgrupp I, 240 kronor till pensionär boende inom ortsgrupp II och 300 kronor till pensionär boende inom ortsgrupp III; allt enligt den för folkpensioneringen gällande ortsgrupperingen.

Stockholm i januari 1939.

J. H. Brädefors.

H. Hagberg.

S. Rönn-Christiansson.

Ax. Nordström.

K. E. Senander.